GENERALINIO ADVOKATO
MANUEL CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA IŠVADA,
pateikta 2016 m. kovo 17 d.[1]

Byla C-207/15 P

Nissan Jidosha KK

„Apeliacinis skundas — Bendrijos prekių ženklas — Vaizdinis prekių ženklas, kuriame yra žodinis elementas „CVTC“ — Eksperto dalinis atsisakymas pratęsti registracijos galiojimą“

1. Šiuo apeliaciniu skundu bendrovė *Nissan Jidosha KK* (toliau – *Nissan*) prašo panaikinti 2015 m. kovo 4 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-572/12, *Nissan Jidosha / VRDT (CVTC)*[2] (toliau – skundžiamas sprendimas).

2. Skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas atmetė *Nissan* ieškinį dėl Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui (toliau – VRDT) 2012 m. rugsėjo 6 d. (byla R 2469/2011-1) sprendimo, kuriuo paliko nepakeistą šios įstaigos dalinį atsisakymą pratęsti Bendrijos prekių ženklo CVTC registracijos Nr. 2188118 galiojimą.

3. Apeliacinis skundas susijęs su Reglamento Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo[3] 47 straipsnio 3 dalimi, kuri iki šiol Teisingumo Teismo nebuvo aiškinta. Keliamas teisės klausimas ne tik yra naujas, bet ir turi reikšmės apskritai prekių ženklo registracijos galiojimo pratęsimo procedūroms, konkrečiai tariant – taikytinų terminų tvarkos nustatymui.

I – **Teisinis pagrindas**

A – *Reglamentas Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo*

4. 46 straipsnyje numatyta:

„Bendrijos prekių ženklai registruojami dešimčiai metų nuo paraiškos padavimo dienos. Vadovaujantis 47 straipsniu, registracijos galiojimas toliau gali būti pratęstas kitiems dešimties metų laikotarpiams.“

5. 47 straipsnis išdėstytas taip:

„1. Prekių ženklo savininko arba bet kurio jo įgalioto asmens prašymu Bendrijos prekių ženklo registracija pratęsiama, jeigu už tai sumokami mokesčiai.

1 — Originalo kalba: ispanų.

2 — EU:T:2015:136.

3 — 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 (OL L 78, 2009, p. 1).

2. Tarnyba iš anksto, likus pakankamai laiko, Bendrijos prekių ženklo savininkui ir bet kuriam turinčiam registruotas teises į jį asmeniui praneša apie registracijos galiojimo pabaigą. Tarnyba netenka atsakomybė už tokios informacijos nepateikimą.

3. Prašymas pratęsti galiojimo laiką turi būti paduotas per šešių mėnesių laikotarpį, kuris pasibaigia paskutinę to mėnesio, kurį nutrūksta apsaugos galiojimas, dieną. Per šį laikotarpį turi būti sumokėti ir mokesčiai. To neatlikus, galima paduoti prašymą ir mokesčius sumokėti per kitą šešių mėnesių laikotarpį, kuris prasideda po pirmajame sakinyje nurodytos dienos, jeigu per šį vėlesnį laikotarpį sumokamas ir papildomas mokestis.

4. Jeigu prašymas paduodamas arba mokesčiai sumokami tiktai už prekių ar paslaugų, kurioms Bendrijos prekių ženklas yra įregistruotas, dalį, registracijos galiojimas pratęsiamas tiktai toms prekėms ar paslaugoms.

5. Galiojimo pratęsimas įsigalioja kitą dieną po esamos registracijos galiojimo pabaigos.“

6. 48 straipsnyje nustatyta:

„1. Per įregistravimo laiką arba pratęsus registracijos galiojimą nedaroma jokių registre įrašyto Bendrijos prekių ženklo pakeitimų.

2. Nepaisant to, jeigu Bendrijos prekių ženkle yra nurodyta savininko vardas arba adresas, jo prašymu gali būti registruojami bet kokie pakeitimai, iš esmės nekeičiantys pradiniu pavidalu įregistruoto prekių ženklo tapatumo.

3. Skelbiant apie pakeitimo įregistravimą paskelbiamas pakeisto ženklo vaizdas. Trečiosios šalys, kurių teisėms pakeitimas gali turėti įtakos, per tris mėnesius nuo paskelbimo gali užginčyti pakeitimo įregistravimą.“

7. 50 straipsnyje nustatyta:

„1. Galima atsisakyti nuo Bendrijos prekių ženklo apsaugos kai kurioms arba visoms prekėms ar paslaugoms, kurioms jis buvo įregistruotas.

2. Apie atsisakymą nuo teisinės apsaugos prekių ženklo savininkas Tarnybai praneša raštu. Atsisakymas neturi galios iki jo įrašymo į registrą.

<...>“

B – *Įgyvendinimo reglamentas (EB) Nr. 2868/95*[4]

8. Siekiant patikslinti Reglamento dėl Bendrijos prekių ženklo nuostatas, 1995 m. buvo priimtas Reglamentas Nr. 2868/95, skirtas įgyvendinti Tarybos reglamentui (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo[5] (toliau – Įgyvendinimo reglamentas); jo 30 taisyklėje („Registracijos galiojimo termino pratęsimas“) numatyta:

„1. Prašymą pratęsti registracijos galiojimo laiką sudaro:

a) asmens, prašančio pratęsti registraciją, pavardė;

b) Bendrijos prekių ženklo, kurio galiojimas pratęsiamas, registracijos numeris;

c) jei pratęsimo prašoma tik daliai prekių ir paslaugų, kurioms tas ženklas registruotas – nuoroda į tas klases arba tas prekes, kurioms prašoma pratęsimo, arba tos klasės arba prekės ir paslaugos, kurioms pratęsimo neprašoma, sugrupuotos pagal Nicos klasifikacijos klases, prieš kiekvieną grupę nurodant klasifikacijos klasės, kuriai ta prekių ar paslaugų grupė priklauso, numerį, ir surašytų tos klasifikacijos klasių eilės tvarka.

<...>

4. Jei prašymas dėl pratęsimo paduodamas Reglamento 47 straipsnio 3 dalyje nurodytais laikotarpiais, bet nesilaikoma kitų pratęsimą reglamentuojančių sąlygų, numatytų Reglamento 47 straipsnyje ir šiose taisyklėse, Tarnyba praneša pareiškėjui apie nustatytus trūkumus.

5. Jei prašymas dėl pratęsimo nepateikiamas arba pateikiamas pasibaigus 47 straipsnio 3 dalies trečiajame sakinyje numatytam laikui, arba jei nesumokami mokesčiai arba jie sumokami tik atitinkamam terminui pasibaigus, ar jei per tą laiką neištaisomi trūkumai, Tarnyba nusprendžia, kad registracijos galiojimo laikas pasibaigė, ir apie tai praneša Bendrijos prekių ženklo savininkui.

Jei sumokėtų mokesčių nepakanka visoms prekių ir paslaugų klasėms, kurioms prašoma pratęsimo, minėtas sprendimas nepriimamas, jeigu aišku, už kurią klasę arba klases sumokėta. Kai nėra kitų kriterijų, į klases Tarnyba atsižvelgia pagal jų eilės tvarką klasifikacijoje.

6. Jei sprendimas, priimtas pagal 5 dalį, įsigalioja, Tarnyba panaikina ženklo registraciją registre. Šis panaikinimas įsigalioja kitą dieną po esamos registracijos termino pasibaigimo.

<...>“

9. Šiai bylai *ratione temporis* netaikomi Reglamento dėl Bendrijos prekių ženklo ir Įgyvendinimo reglamento pakeitimai, padaryti Reglamentu (ES) 2015/2424[6], kuris priimtas 2015 m. gruodžio 16 d.[7]

4 — 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2868/95 (OL L 303, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 189); su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. kovo 31 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 355/2009 (OL L 109, p. 3). *EurLex* pateikiama konsoliduota versija.

5 — Iki Reglamento Nr. 207/2009 galiojęs reglamentas (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146).

6 — 2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/2424, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo, ir Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2868/95, skirtas įgyvendinti Tarybos reglamentui (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo, ir kuriuo panaikinamas Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2869/95 dėl Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) mokamų mokesčių (OL L 341, 2009, p. 21).

7 — Šio reglamento nuostatos įsigalioja 2016 m. kovo 23 d. Bet kuriuo atveju jame nepadaryta šiai apeliacinei bylai išspręsti reikšmingų straipsnių esminių pakeitimų.

II – **Ginčo aplinkybės**

10. Remiantis skundžiamame sprendime išdėstytomis ginčo aplinkybėmis, 2001 m. balandžio 23 d. *Nissan* pateikė VRDT paraišką įregistruoti šį Bendrijos prekių ženklą:

11. Prekės, kurioms prašyta registracijos, priskiriamos prie 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 7[8], 9[9] ir 12[10] klasių[11].

12. 2003 m. spalio 29 d. VRDT įregistravo ginčijamą prekių ženklą dėl šių trijų prekių klasių.

13. 2010 m. rugsėjo 27 d. galimo registracijos pratęsimo tikslais VRDT pranešė *Nissan*, kaip teisių turėtojai, apie tai, kad netrukus baigsis jos prekių ženklo registracijos galiojimas (numatyta data – 2011 m. balandžio 23 d.).

14. 2011 m. sausio 27 d. *Nissan* pateikė prašymą pratęsti jos prekių ženklo registracijos galiojimą tik dėl 7 ir 12 klasių prekių.

15. 2011 m. gegužės 9 d. raštu VRDT pranešė *Nissan*, pirma, kad jos prekių ženklo registracijos pratęsimas dėl 7 ir 12 klasių prekių įrašytas į registrą (2011 m. gegužės 8 d.); antra, kad registracija dėl 9 klasės prekių panaikinama.

16. 2011 m. liepos 14 ir 22 d. ir rugpjūčio 1 d. raštais *Nissan* paprašė VRDT įtraukti ir 9 klasės prekes į jos prekių ženklo registracijos galiojimo pratęsimą.

17. 2011 m. rugpjūčio 26 d. registro tarnyba atmetė šį prašymą. 2011 m. rugsėjo 28 d. Prekių ženklų administravimo skyrius atmetė *Nissan* pateiktą prašymą panaikinti šį sprendimą ir paliko jį nepakeistą.

18. Remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais 2011 m. lapkričio 25 d. raštu *Nissan* pateikė VRDT apeliacinei tarybai apeliaciją dėl 2011 m. rugsėjo 28 d. sprendimo.

19. 2012 m. rugsėjo 6 d. sprendimu[12] Apeliacinė taryba atmetė *Nissan* apeliaciją, nusprendusi, kad (pirmasis) prašymas pratęsti prekių ženklo registracijos galiojimą dėl 7 ir 12 klasių prekių yra aiškus ir nedviprasmiškas dalinis atsisakymas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 50 straipsnį, pratęsti registracijos galiojimą dėl 9 klasės prekių, kuris prekių ženklo savininkui turi galią nuo prašymo gavimo VRDT dienos.

8 — 7 klasė: „mašinos ir staklės; varikliai (išskyrus antžeminių transporto priemonių), mašinų sankabų ir pavarų sudėtinės dalys (išskyrus sausumos transporto priemonių), žemės ūkio reikmenys (išskyrus rankinius); perėtuvai (inkubatoriai) ir paskirstymo automatai“.

9 — 9 klasė: „Moksliniai aparatai ir instrumentai, navigacijos, geodezijos, fotografijos, kinematografijos, optiniai, svėrimo, matavimo, signaliniai, tikrinimo, gelbėjimo ir mokymo aparatai ir instrumentai; elektros, jos paskirstymo, transformavimo, laikymo, valdymo ir reguliavimo aparatai ir instrumentai; garso ar vaizdo įrašymo, perdavimo ar atgaminimo aparatai; magnetinės duomenų laikmenos, įrašų diskai kompaktiniai diskai, DVD ir kitos skaitmeninės įrašymo laikmenos; monetiniai mechanizmai; kasos aparatai, skaičiavimo mašinėlės, duomenų apdorojimo įranga, kompiuteriai; programinė įranga; gesintuvai“.

10 — 12 klasė: „antžeminės, oro ir vandens transporto priemonės ir aparatai“.

11 — Sutartis buvo iš dalies pakeista1979 m. rugsėjo 28 d.

12 — Byla R 2469/2011-1.

20. Apeliacinė taryba kartu nurodė, kad atsisakymui, kuris prekių ženklo savininkui privalomas, netaikomas papildomas 6 mėnesių terminas, numatytas Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalyje. Atsižvelgusi į tai, kad buvo įregistruotas dalinis pratęsimas ir apie jį pranešta suinteresuotajam asmeniui, taip pat į abiejų veiksmų *erga omnes* padarinius, Apeliacinė taryba nusprendė, kad dėl teisinio saugumo sumetimų *Nissan* negali atšaukti savo sprendimo nepratęsti prekių ženklo registracijos galiojimo dėl tam tikrų prekių.

III – **Skundžiamas sprendimas**

21. 2012 m. gruodžio 21 d. *Nissan* pareiškė ieškinį Bendrajame Teisme, juo prašė panaikinti Apeliacinės tarybos sprendimą. Grįsdama ieškinį ji nurodė vienintelį pagrindą – Reglamento Nr. 207/2009 47 ir 50 straipsnių pažeidimą.

22. 2015 m. kovo 4 d. sprendimu Bendrasis Teismas atmetė *Nissan* ieškinį. Nors jis manė, kad Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą, kai prilygino prašymo pratęsti prekių ženklo registracijos galiojimą nepateikimą pranešimui apie atsisakymą nuo teisinės apsaugos [13], Bendrasis Teismas nepanaikino ginčijamo sprendimo dėl to, kad manė [14], jog Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio taikymas lėmė tą patį sprendimą, kokį priėmė VRDT ir patvirtino Apeliacinė taryba.

23. Bendrojo Teismo nuomone, Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalyje nustatytas papildomas terminas (t. y. šeši mėnesiai nuo prekių ženklo apsaugos laikotarpio pabaigos) [15] yra išimtis, palyginti su pradiniu terminu. Nei iš 3 dalies formuluotės, nei iš jos struktūros nematyti, kad yra galimybė paeiliui pateikti prašymus iš dalies pratęsti registracijos galiojimą. Konkrečiai tariant, žodžių junginys „to neatlikus“ reiškia, kad išimtinis terminas netaikytinas, jei per įprastą terminą pateikiamas prašymas pratęsti galiojimą. Atsižvelgiant į galiojimo pratęsimo iš dalies *erga omnes* padarinius, nuo dienos, kai pasibaigia ankstesnis galiojimo laikotarpis, teisinio saugumo principas draudžia vėliau pateikti prašymus dėl pratęsimo.

24. Galiausiai Bendrasis Teismas atmetė kaip nepagrįstus likusius *Nissan* ieškinyje nurodytus argumentus, kuriais ši įmonė teigė: a) kad buvo pažeistas Paryžiaus konvencijos dėl pramoninės nuosavybės saugojimo [16] 5bis straipsnis ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos [17] 17 straipsnis; b) kad jos teisių į prekių ženklą panaikinimas dėl 9 klasės prekių yra neteisėtas pakeitimas, prieštaraujantis Reglamentui Nr. 207/2009; c) kad sprendimas pratęsti prekių ženklo registracijos galiojimą tik dėl 7 ir 12 klasių prekių buvo priimtas per anksti; ir d) ankstesniuose sprendimuose VRDT priimdavo paeiliui pateikiamus prašymus dėl pratęsimo [18].

IV – **Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai**

25. *Nissan* apeliacinį skundą Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2015 m. gegužės 4 d., o VRDT atsiliepimą į apeliacinį skundą – 2015 m. rugpjūčio 19 d.

13 — Skundžiamo sprendimo 27–30 punktai. Kadangi šiuo klausimu nėra ginčo apeliacinėje instancijoje, pakanka pasakyti, kad Bendrasis Teismas savo išvadas grindė trimis prielaidomis: a) prekių ženklo savininkė nepateikė jokio rašytinio pranešimo apie atsisakymą, kaip reikalaujama pagal Reglamento Nr. 207/2009 50 straipsnį; b) prašyme pratęsti prekių ženklo registracijos galiojimą taip pat nėra jokio aiškaus pareiškimo apie atsisakymą dėl nenurodytos klasės prekių; c) *Nissan* atveju nebuvo galima spręsti apie atsisakymą iš formos, nes ją užpildė jos atstovas, o ne pati įmonė – prekių ženklo savininkė, priešingai, nei nustatyta 50 straipsnyje.

14 — Skundžiamo sprendimo 38–43 punktai.

15 — Minėtas 10 metų laikotarpis nuo pradinės paraiškos, kaip numatyta Reglamento Nr. 207/2009 46 straipsnyje (žr. šios išvados 4 punktą).

16 — 1883 m. kovo 20 d. Paryžiaus konvencija dėl pramoninės nuosavybės saugojimo, paskutinį kartą persvarstyta Stokholme 1967 m. liepos 14 d. ir iš dalies pakeista 1979 m. rugsėjo 28 d.; tekstas lietuvių kalba skelbtas: *Valstybės žinios*, 1996-08-07, Nr. 75-1796.

17 — Daroma nuoroda į Sprendimo *Eurohypo / VRDT* (EUROHYPO) (T-439/04; EU:T:2006:119), 21 punktą.

18 — Skundžiamo sprendimo 45–50 punktai.

26. Nebuvo pateiktas dublikas ir triplikas, kaip numatyta pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 175 straipsnio 1 dalį.

27. *Nissan*, kaip apeliantė, prašo Teisingumo Teismo panaikinti skundžiamą sprendimą ir 2012 m. rugsėjo 6 d. Pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą, taip pat priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas. Grįsdama šį skundą ji nurodo du pagrindus – atitinkamai Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio ir 48 straipsnio pažeidimus.

28. VRDT prašo Teisingumo Teismo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš *Nissan* bylinėjimosi išlaidas.

29. Teismo posėdis nebuvo surengtas, nes nė viena iš šalių to neprašė.

V – **Apeliacinio skundo analizė**

A – *Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio pažeidimu*

1. Šalių argumentai

30. Pirmajame apeliacinio skundo pagrinde *Nissan* kaltina Bendrąjį Teismą pažeidus Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnį, nes jis nusprendė, kad pagal šio straipsnio 3 dalį negalima paeiliui pateikti prašymų iš dalies pratęsti galiojimą. Ji nurodo, kad prekių ženklo savininkas gali turėti teisėtų priežasčių taip elgtis, pavyzdžiui, jis gali norėti: a) išvengti galbūt nereikalingų finansinių išlaidų dėl tam tikrų klasių prekių ir paslaugų, dėl kurių jo prekių ženklo teikiama apsauga jam gali būti nebeaktuali; b) iki papildomo termino pabaigos perleisti trečiajam asmeniui prekių ženklą dėl tam tikrų klasių prekių, dėl kurių registracijos galiojimas iš pradžių nepratęstas; ir c) ištaisyti ankstesnio prašymo iš dalies pratęsti galiojimą klaidas.

31. *Nissan*, priešingai nei Bendrasis Teismas[19], mano, kad nėra pagrindo Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnį aiškinti kaip draudžiantį pateikti paeiliui prašymus iš dalies pratęsti galiojimą. Jo formuluotėje nėra nieko, kas neleistų prekių ženklo registracijos galiojimo pratęsti pateikiant kelis prašymus. Pirma, ji mano, kad papildomas terminas pradedamas skaičiuoti arba kai nepateikiamas joks prašymas dėl pratęsimo, arba kai nesumokami mokesčiai per pirminį pratęsimo laikotarpį. Bendrasis Teismas neatsižvelgė į šia dvigubą galimybę, kai skundžiamo sprendimo 38 punkte nusprendė, jog šis papildomas terminas gali būti suteiktas tik jei nepateiktas joks prašymas dėl pratęsimo per pirminį terminą.

32. Be to, Bendrojo Teismo aiškinimas užkerta galimybę pasinaudoti papildomu terminu prekių ženklų savininkams, kurie stengiasi prašymą pateikti per pradinį terminą (47 straipsnio 3 dalies pirmas sakinys), ir yra palankus tiems, kurie gali sumokėti papildomą mokestį už papildomą terminą.

33. Antra, *Nissan* teigia, kad prašymai pratęsti prekių ženklo registracijos galiojimą iš dalies (tam tikroms prekėms) negali būti laikomi prašymais panaikinti šio prekių ženklo registraciją dėl likusių prekių. Kitaip prašymas iš dalies pratęsti galiojimą prilygtų atsisakymui nuo teisinės apsaugos, kuris numatytas Reglamento Nr. 207/2009 50 straipsnyje. Nors Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad nagrinėjamu atveju nebuvo atsisakymo nuo teisinės apsaugos[20], jo pateiktas 47 straipsnio aiškinimas vėl lemia tą pačią klaidą, tik kitaip.

19 — Skundžiamo sprendimo 38 ir 39 punktai.

20 — Vienas iš reikalavimų, kad būtų tenkinamas prašymas dėl atsisakymo nuo teisinės apsaugos, yra tai, kad savo ketinimą atsisakyti teisės savininkas turi pareikšti raštu.

34. Trečia, *Nissan* mano, vėl priešingai nei Bendrasis Teismas [21], kad kai savininkai aiškiai ir nedviprasmiškai pateikia prašymus iš dalies pratęsti galiojimą, tai nereiškia, kad vėlesni jų prašymai turi būti atmesti. Ji pateikia du VRDT ankstesnės administracinės praktikos pavyzdžius, kai leista pateikti paeiliui kelis prašymus iš dalies pratęsti galiojimą. Šie du pavyzdžiai sustiprina prekių ženklų savininkų supratimą, kad prašymus dėl pratęsimo galima paskirstyti per laiką. Ji taip pat nurodo Įgyvendinimo reglamento 30 taisyklę, pagal kurios 5 dalį pratęsimo mokesčius leidžiama sumokėti už tam tikrą dalį prašomų prekių klasių. Vėliau per papildomą terminą galima, jei to pageidauja prekių ženklo savininkas, sumokėti mokesčius už likusias klases, ir tai rodo, jog nėra kliūčių paeiliui pateikti prašymus iš dalies pratęsti galiojimą.

35. Galiausiai, ketvirta, *Nissan* teigia, kad teisinis saugumas gali būti kliūtis paeiliui pratęsti galiojimą iš dalies patenkinus ir įregistravus pirmąjį prašymą dėl pratęsimo (žr. skundžiamo sprendimo 40 punktą) tik jeigu VRDT, kaip šiuo atveju, sprendimą dėl pratęsimo iš dalies priima ir įregistruoja dar prieš pasibaigiant papildomam terminui. *Nissan* požiūriu, toks sprendimas vėl reiškia, kad tokio pobūdžio prašymai prilyginami daliniam prekių ženklo teisinės apsaugos atsisakymui.

36. VRDT mano, kad apeliacinis skundas nepagrįstas, nes Bendrasis Teismas teisingai aiškino ir taikė Reglamento Nr. 207/2009 47 ir 48 straipsnius.

37. Pritardama skundžiamo sprendimo 38 punktui ji teigia, kad prašymas pratęsti galiojimą paprastai turi būti pateikiamas laiku, per pradinį šešių mėnesių laikotarpį ar terminą iki prekių ženklo apsaugos pabaigos, kaip numatyta pirmuosiuose 47 straipsnio 3 dalies sakiniuose. Prašymas pratęsti galiojimą, kuris pateikiamas per papildomą (arba lengvatinį) šešių mėnesių terminą, yra išimtis.

38. Tarp argumentų, kurie, VRDT manymu, patvirtina jos aiškinimą dėl pratęsimo per papildomą laikotarpį išimtinio pobūdžio, pirma, paminėtina pati 47 straipsnio struktūra, kuri išreiškia dialektinį binomą „bendra taisyklė – išimtis“; antra, nuostatos formuluotė, kurios paskutinio sakinio pradžioje pavartotas žodžių junginys „to neatlikus“ [22]; trečia, tai, kad pratęsimas per šį terminą galimas, jeigu sumokamas papildomas mokestis, kuris siekia 25 % mokesčio, tačiau negali viršyti 1 500 eurų [23], ir, ketvirta, neigiami padariniai Europos prekių ženklų sistemai, jeigu būtų pripažinta galimybė iš dalies pratęsti galiojimą per papildomą terminą, dėl grįžtamosios įregistravimo galios [24], nes registras tokiais atvejais tiksliai nepatvirtintų tam tikram prekių ženklui suteikiamos apsaugos laipsnio, o tai sukurtų teisinį nesaugumą.

39. Atsižvelgdama į tai VRDT mano, kad skundžiamas sprendimas nepažeidė Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalies, Bendrasis Teismas jį taikė teisingai ir patvirtino, kad prašymas pratęsti visos apimties galiojimą, kuris pateikiamas aiškiai ir nedviprasmiškai per pradinį terminą, kaip numatyta šios nuostatos pirmuosiuose sakiniuose, pašalina galimybę taikyti jo trečią sakinį. VRDT nuomone, ši išvada galioja ir tuo atveju, jeigu pratęsimo prašoma tik kai kurioms prekių ženklo saugomoms prekėms ar paslaugoms: tokio prašymo negalima priskirti prie trečiojo sakinio, nes tai negali būti prilyginta prašymo nepateikimui („to neatlikus“).

21 — Skundžiamo sprendimo 49 punktas.

22 — VRDT kartu nurodo kitas Reglamento Nr. 207/2009 kalbines versijas, kuriose šis aspektas aiškiai matyti, būtent – anglų ir prancūzų.

23 — VRDT remiasi 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2869/95 dėl Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) mokamų mokesčių (OL L 303, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 291) 2 straipsnio 16 punktu.

24 — Pagal Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 5 dalį.

40. VRDT teigia, kad, remiantis Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 4 dalimi, pratęsti prekių ženklo registracijos galiojimą galima tik dėl aiškiai prašyme įvardytų prekių ar paslaugų. Remdamasi pastarąja taisykle, ji daro išvadą, kad kai norima pratęsti galiojimą dėl kai kurių registruotų prekių ar paslaugų, prekių ženklo savininkas netiesiogiai pareiškia arba pripažįsta, kad nenori apsaugos pratęsti dėl likusių prekių ar paslaugų. Ji teigia, kad tokia išvada nereiškia, kad prašymai pratęsti galiojimą iš dalies laikytini daliniais atsisakymais nuo teisinės apsaugos, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 50 straipsnį.

41. VRDT nuomone, jeigu prašymas atitinka pirmųjų dviejų Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalies sakinių reikalavimus, to paties straipsnio 5 dalies antras sakinys įpareigoja įregistruoti pratęsimą nelaukiant papildomo termino pabaigos. Dėl teisinio saugumo reikalavimų negalima iš kompetentingų valdžios institucijų ir visuomenės reikalauti, kad jos numatytų galimą prekių ženklo galiojimo, kuris jau buvo iš dalies pratęstas, pratęsimą dėl kitų prekių ar paslaugų, dėl kurių nebuvo prašoma pratęsimo.

42. Galiausiai VRDT mano, kad, aiškinant ginčijamą nuostatą, neturi reikšmės *Nissan* nurodytos priežastys, pateisinančios tai, kad prekių ženklo savininkas gali būti suinteresuotas vėliau pateikti prašymą pratęsti dėl tam tikrų prekių ar paslaugų.

2. Pagrindo analizė

a) Pirminės pastabos ir metodas

43. Šis apeliacinis skundas atskleidžia, kokie galimi du skirtingi Bendrijos prekių ženklo registracijos galiojimo pratęsimo tvarkos aiškinimai, sprendžiant dėl galimybės paeiliui pateikti kelis prašymus iš dalies pratęsti galiojimą pagal Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalį.

44. Vadovaujantis pirmuoju – VRDT siūlomu ir Bendrojo Teismo patvirtintu – požiūriu, laikomasi tokio tvarkos aiškinimo, kurį būtų galima laikyti „griežtu“. Prekių ženklo, kurio registracijos galiojimas artėja į pabaigą, savininkas gali pratęsti jo registracijos galiojimą vienu dokumentu – tinkamai užpildęs vienintelę formą ir išsiuntęs ją VRDT per pratęsimo terminą (pradinį ar papildomą). Be to, jis turi sumokėti su šiuo veiksmu susijusius mokesčius. Jei laikytasi šios tvarkos, VRDT įregistruos prašymą pratęsti galiojimą dėl formoje nurodytų prekių arba paslaugų.

45. Vadovaujantis antruoju – *Nissan* siūlomu (ir, panašu, tam tikruose ankstesniuose VRDT sprendimuose pripažintu)[25] – požiūriu, nėra teisinių kliūčių skirtingu laiku pateikti prašymus pratęsti galiojimą iš dalies, jeigu tai daroma laikantis nustatytų terminų ir sumokami mokesčiai. Pagal šį požiūrį Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalis leidžia „dinamiškesnį“ aiškinimą, pagal kurį prekių ženklo savininkas gali šiek tiek lanksčiau pasirinkti pratęsti jo žymens registracijos apsaugą dėl visų ar tik kai kurių anksčiau saugotų prekių ir paslaugų, o šį apsisprendimą įgyvendinti paeiliui pateikdamas du ar daugiau prašymų per teisės aktuose nustatytą terminą.

46. Taigi Teisingumo Teismas turi išaiškinti ginčijamos nuostatos apimtį pasirinkdamas vieną iš šių požiūrių. Kadangi teisės klausimas yra nenagrinėtas, nesant teisminių precedentų, jį reikės spręsti pasitelkiant klasikinius aiškinimo metodus, pritaikytus atsižvelgiant į Sąjungos teisę.

25 — Skundžiamo sprendimo 50 punkte Bendrasis Teismas pripažino šių administracinių precedentų egzistavimą, tačiau toliau pažymėjo, kad jie jam neprivalomi.

47. *Nissan* reikalavimai bus deramai išnagrinėti, kiek jie susiję su dviem pagrindiniais Bendrojo Teismo argumentacijos ramsčiais: 1) papildomo termino išimtinis pobūdis, dėl kurio negalima pateikti papildomų prašymų pratęsti registracijos galiojimą; ir 2) poreikis apsaugoti teisinį saugumą įregistravus pirmąjį prašymą pratęsti galiojimą. Todėl mano analizė bus pagrįsta ta pačia argumentacijos struktūra.

b) Dėl registracijos galiojimo pratęsimo procedūros ir ypač dėl papildomo termino išimtinio pobūdžio

48. Bendrojo Teismo nuomone [26], iš Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalies formuluotės, būtent – žodžių junginio „to neatlikus“, išplaukia, kad prašyti pratęsti galiojimą pasibaigus pradiniam laikotarpiui galima tik jeigu per šį laiką nebuvo pateiktas joks toks prašymas. Iš principo pratęsimo galima prašyti per pradinį laikotarpį, o per papildomą – tik išimties tvarka. Taigi pastaroji galimybė egzistuoja tik kai nepateiktas joks prašymas per pradinį terminą.

49. *Nissan* nesutinka su šiuo Bendrojo Teismo argumentu, ir manau, kad jai reikia pritarti.

50. Bendrasis Teismas šią nuostatą aiškina pažodžiui, akcentuodamas žodžių junginį „to neatlikus“, kuris, jo nuomone, reiškia, jog nepateiktas prašymas pratęsti galiojimą per „įprastinį“ terminą, o tai yra 3 dalies taikymo sąlyga.

51. Tačiau šis aiškinimo metodas naudojamas aiškinant kelias Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio kalbines versijas ir juo neatsižvelgiama į bendrą vaizdą, kuris matyti iš šio straipsnio redakcijų kitomis oficialiosiomis Sąjungos kalbomis. Žodžių junginys „to neatlikus“ arba panašūs pasakymai pavartoti prancūzų [27], anglų [28], ispanų [29] ir italų [30] kalbinėse versijose, tačiau tokio posakio nėra bent jau vokiečių [31], portugalų [32] ir nyderlandų [33] kalbinėse versijose, neminint kitų.

52. Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką „<...> vienoje Sąjungos teisės nuostatos kalbinių versijų vartojama formuluotė negali būti vienintelis šios nuostatos aiškinimo pagrindas ar įgyti dėl to prioritetą kitų kalbinių versijų atžvilgiu. Iš tiesų Sąjungos teisės nuostatos turi būti aiškinamos ir taikomos vienodai, atsižvelgiant į visomis Sąjungos kalbomis parengtas versijas. Esant neatitikimų skirtingose Sąjungos teisės nuostatos kalbinėse versijose, nagrinėjama nuostata turi būti aiškinama atsižvelgiant į teisės nuostatų, kurių dalis ji yra, bendrą struktūrą ir tikslą“ [34].

53. Vis dėlto vien šios aplinkybės nepakanka norint nustatyti, ar Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą. Pagal ankstesniame punkte cituotą teismo praktiką konstatavus, kad Sąjungos teisės akto ginčijamos nuostatos formuluotėje yra skirtumų, tuo konkrečiu atveju paprasčiausiai netenka pagrindo lingvistinis aiškinimo metodas [35], todėl reikia pasitelkti sisteminį ir teleologinį aiškinimą.

26 — Skundžiamo sprendimo 38 punktas.

27 — „À défaut“.

28 — „Failing this“.

29 — „A falta de ello“.

30 — „In caso contrario“.

31 — „Der Antrag und die Gebürhen können noch innerhalb einer Nachfrist von sechs Monaten <...> eingereicht oder gezahl warden <...>“.

32 — „O pedido pode ainda ser presentado e as taxas pagas num prazo suplementar de seis meses <...>“.

33 — „De indiening van de aanvrage en de voldoening van de taksen kunnen nog binen een extra termin van zes maanden <...>“.

34 — Sprendimo *Institute of the Motor Industry* (C-149/97, EU:C:1998:536) 16 punktas; Sprendimo *Kurcums Metal* (C-558/11, EU:C:2012:721) 48 punktas ir Sprendimo *GSV* (C-74/13, EU:C:2014:243) 27 punktas.

35 — Tai ir būtų aiškinimo metodo pritaikymas atsižvelgiant į Sąjungos teisę, kurį nurodžiau šios išvados 46 punkte.

54. Remdamasis žodžiais „to neatlikus“ Bendrasis Teismas padarė išvadą, jog antrasis pratęsimo terminas yra išimtinis, palyginti su pirmuoju, tačiau nurodyti kalbiniai skirtumai *eo ipso* neleidžia daryti išvados, kad Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalies formuluotė lemia „išimtinį“ antrojo laikotarpio pobūdį.

55. Maža to, pirma minėtose versijose (be kita ko, prancūzų, ispanų, anglų ir italų kalbomis) pavartota formuluotė net nėra vienareikšmė, kaip, atrodo, teigiama skundžiamame sprendime, kuriame, neakcentuojant jos reikšmės, pripažįstama, jog antrasis laikotarpis yra alternatyvus pirmajam.

56. Net jeigu Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalyje būtų įtvirtinta „taisyklė“, kad prašymas pratęsti galiojimą turi būti pateikiamas per pradinį šešių mėnesių terminą, nuoroda į papildomą laikotarpį nesiejama su jokia sąlyga, iš kurios būtų galima spręsti apie atvejus, kada jis galėtų tapti išimtimi. Vienintelis elementas, kuris iš tiesų skiria abu terminus, yra antruoju atveju numatytas papildomas mokestis.

57. Apibendrinant pasakytina, kad iš versijų, kuriose pavartota „to neatlikus“ arba panaši formuluotė, negalima daryti visiškai aiškios išvados, kad paeiliui pateikti prašymai iš dalies pratęsti galiojimą automatiškai atmestini. Manau, kad jei ginčijamoje nuostatoje įžvelgiamas panašaus pobūdžio draudimas, tai veikiau yra greičiausiai nesąmoningai pasirinktas šio teisės akto „griežtas“ aiškinimas, apie kurį užsiminiau anksčiau, o ne loginė išvada, padaryta remiantis jo formuluote.

58. Remdamasis sisteminiu Reglamento Nr. 207/2009 aiškinimu taip pat negalėčiau daryti išvados, kad negalima paeiliui pateikti prašymų iš dalies pratęsti registracijos galiojimą, veikiau yra atvirkščiai. VRDT nurodė Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 4 ir 5 dalis, o *Nissan*, priešingai, Įgyvendinimo reglamento 30 taisyklės 5 dalį. Tačiau manau, kad nė vienas iš šių argumentų nėra tinkamas sisteminiu požiūriu užbaigti ginčus dėl Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalies.

59. Kalbant apie Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 4 dalį, pasakytina, kad ja nesiekiama prašymų pratęsti galiojimą skaičių apriboti vienu; ji taip pat neprisideda prie to, kad 3 dalis lemtų tokias pasekmes. Joje, remiantis dispozityvumo [36] ir atitikimo principais [37], paprasčiausiai numatyta, kad jeigu galiojančio prekių ženklo savininkas to prašo (ir sumoka atitinkamą mokestį), VRDT įregistruoja registracijos galiojimo pratęsimą dėl tų prekių ar paslaugų, dėl kurių pateiktas prašymas pratęsti registracijos galiojimą. Taigi tai visiems suinteresuotiesiems asmenims skirtas nurodymas, kuriam suteiktas norminis pobūdis, veikti pakankamai rūpestingai ir atidžiai teikiant prašymus pratęsti galiojimą. Tai kartu atitinka VRDT poziciją dėl šių prašymų ir nėra nieko, kas leistų teigiamai ar neigiamai spręsti apie galimybę ar draudimą pateikti kelis prašymus.

60. Pagal Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 5 dalį VRDT neįpareigojama, kitaip, nei teigia ši įstaiga, įregistruoti pratęsimo prieš pasibaigiant papildomam terminui. Šioje nuostatoje nustatyta, kad pratęsimas įsigalioja kitą dieną po registracijos galiojimo pabaigos, tačiau tai reiškia tik tai, kad, įregistravus pratęsimą, ši aplinkybė nei sutrumpina 10 metų prekių ženklo galiojimo laikotarpio (jeigu prašymas pateikiamas iki prekių ženklo registracijos galiojimo pabaigos), nei nepagrįstai jį prailgina (jeigu dėl vienos ar kitos priežasties pratęsimas įregistruojamas po prekių ženklo registracijos galiojimo pabaigos). Kitais žodžiais tariant, teisės aktų leidėjas norėjo užtikrinti, kad, neatsižvelgiant į pratęsimo įregistravimo momentą, įregistruoto prekių ženklo apsauga nenutrūkstamai pratęsiama nuo kitos dienos, kai baigiasi jos galiojimas.

36 — Šis principas, kuris reiškia, kad sprendimas priimamas tik esant šalies prašymui, yra vienas iš pagrindinių prekių ženklų teisėje.

37 — Pagal atitikimo (arba procesinio nuoseklumo) principą sprendimas priimamas pagal šalies suformuluotus reikalavimus, neperžengiant jų ribų *ultra petita*.

61. Taigi Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 5 dalyje kalbama tik apie tai, kad reikia griežtai paisyti registracijos teikiamos apsaugos trukmės, t. y. 10 nepertraukiamų metų skirta kiekvienai registracijai. Taip, be kita ko, užtikrinama, kad uždelsus nagrinėti prašymą pratęsti galiojimą nebūtų pažeistas prekių ženklo registracijos teikiamos apsaugos tęstinumas. Apibendrinant galima teigti, kad iš šios dalies VRDT nekyla jokios pareigos registruoti pratęsimą prieš baigiantis papildomam terminui, kaip teigia ši tarnyba.

62. Dėl Įgyvendinimo reglamento 30 taisyklės 5 dalies, kurią *Nissan* nurodo grįsdama savo teiginį, nemanau, kad tai argumentas už ar prieš galimybę paeiliui pateikti kelis prašymus iš dalies pratęsti registracijos galiojimą. Šioje taisyklėje, pirma, numatyti atvejai (prašymas nepateikiamas arba jis pateikiamas pavėluotai per papildomą terminą, nesumokami mokesčiai, neištaisomi trūkumai), kai VRDT turi paskelbti, kad registracijos galiojimas baigėsi. Toliau dėstoma nuostata, pagal kurią, kai sumokėtų mokesčių „nepakanka visoms prekių ir paslaugų klasėms, dėl kurių prašoma pratęsimo“, VRDT nepaskelbia apie registracijos galiojimo pabaigą, „jei aišku, už kurią klasę arba klases sumokėta“. Nė viena iš šių atsargumo priemonių, mano nuomone, nereiškia nei pritarimo galimybei paeiliui pateikti prašymus, nei jos atmetimo.

63. Nors nemanau, kad šiame ginče sisteminis aiškinimas yra itin naudingas, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalį galbūt reikėtų susieti su VRDT pagal to paties straipsnio 2 dalį tenkančia pareiga pranešti prekių ženklo savininkui apie jo prekių ženklui suteiktos apsaugos galiojimo pabaigą. Kadangi 2 dalyje nustatyta, jog VRDT „netenka atsakomybė už tokios informacijos nepateikimą“, logiška manyti, kad teisės aktų leidėjas, padvigubindamas pradinį terminą, siekė sušvelninti sunkius padarinius, kuriuos gali lemti prekių ženklų registracijos pabaiga, iš anksto neįspėjus apie jų registracijos galiojimo pabaigą. VRDT atsakomybės nebuvimą nepateikus tokio įspėjimo tam tikra dalimi kompensuos papildomas terminas prekių ženklų savininkams, kurie turės dar šešis mėnesius, per kuriuos galės patys suprasti, kad jų saugomų žymenų registracijos galiojimas baigėsi, ir imtis atitinkamų veiksmų.

64. Taigi pažodinis ir sisteminis aiškinimo metodai nėra kaip nors palankūs tokiam nuostatos aiškinimui, kuriuo remiantis būtų galima daryti išvadą, kad draudžiama pateikti paeiliui kelis prašymus iš dalies pratęsti registracijos galiojimą. Todėl reikia pasitelkti teleologinį metodą ir atsižvelgti į Bendrijos prekių ženklų registracijos galiojimo pratęsimo procedūrų funkciją. Pagal šias procedūras reikia laikytis tam tikrų formalumų ir terminų, kurie numatyti ne tam, kad jų savininkams būtų sunkiau aiškinti, o siekiant homogeniškai ir reglamentuotai jiems suteikti ilgesnį laikotarpį, per kurį prekių ženklai ir toliau bus saugomi.

65. Reglamento Nr. 207/2009 tikslas šiuo klausimu yra sudaryti palankesnes sąlygas kas dešimt metų paeiliui pratęsti įregistruotų skiriamųjų žymenų registracijos galiojimą, atsižvelgiant į jų ekonominę reikšmę įmonių savininkių veiklai ir į aplinkybę, kad jos turi nuosavybės teises į šiuos žymenis. Taip galima geriau suprasti dviejų vienas po kito einančių terminų nustatymą ir tai, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas kaip galutinę priemonę pasibaigus abiem terminams (įprastam ir lengvatiniam) pripažįsta prekių ženklo savininkui galimybę vėliau pateikti prašymą dėl jo teisių atkūrimo, jeigu įvykdomos Reglamento Nr. 207/2009 81 straipsnio (*restitutio in integrum*) sąlygos.

66. Taigi Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti atsižvelgiant į siekį sudaryti teisiškai kuo palankesnes sąlygas pratęsti Bendrijos prekių ženklų registracijos galiojimą. Lygiai taip pat teismo procese kilusioms teisės aiškinimo abejonėms spręsti paprastai taikomas principas *pro actione* (arba *favor actionis*); šis principas taikytinas ir administracinėms procedūroms, skirtoms šalies prašymu naujam laikotarpiui pratęsti esamų registro įrašų galiojimui.

67. Šiuo požiūriu VRDT poziciją – kurią palaiko Bendrasis Teismas – būtų galima patvirtinti tik jeigu ji būtų besąlyginis draudimas paeiliui pateikti prašymus iš dalies pratęsti galiojimą ir jį būtų galima nesunkiai nustatyti iš Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio. Kadangi tokio draudimo nėra, nematau teisinių kliūčių pateikti du prašymus, kuriuose, kaip šioje byloje, būtų atskirai ir paeiliui konkrečiai įvardytos prekės ir paslaugos, su sąlyga, kad jie pateikiami laikantis terminų, sumokami mokesčiai ir atliekami papildomi mokėjimai.

68. Apibendrinant pažymėtina, kad pagal Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 3 dalį registruoto prekių ženklo savininkui iš tiesų suteikiamas vienų metų laikotarpis jo registracijos galiojimui pratęsti, kuris suskaidytas į du šešių mėnesių laikotarpius ir pradedamas skaičiuoti nuo dienos, kai prasideda šešių mėnesių iki paskutinės mėnesio, kai baigiasi apsaugos laikotarpis, dienos terminas, o baigiasi praėjus šešiems mėnesiams po pastarosios dienos. Nei termino suskaidymas į du laikotarpius, kurių vienintelis skirtumas yra antruoju atveju numatytas papildomas mokestis, nei nuostatos turinys ar struktūra nedraudžia paeiliui pateikti prašymų iš dalies pratęsti galiojimą, ypač siekiant patikslinti prekes ir paslaugas, dėl kurių taikomas šis pratęsimas.

c) Dėl teisinio saugumo per registracijos galiojimo pratęsimo procedūrą

69. *Nissan* kritikuoja Bendrojo Teismo vertinimą [38], remiantis kuriuo prašymo iš dalies pratęsti galiojimą pateikimas papildant ankstesnį tokį prašymą prieštarauja teisiniam saugumui tuo atveju, kai pirmasis prašymas jau įrašytas į registrą. Skundžiamo sprendimo 41 punkte pabrėžiama būtinybė paisyti teisinio saugumo, atsižvelgiant į pratęsimo įregistravimo sukuriamus *erga omnes* padarinius nuo kitos dienos po prekių ženklo registracijos galiojimo pabaigos.

70. Ir šiuo klausimu pritariu *Nissan* nuomonei. Kaip jau minėjau [39], Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 5 dalyje VRDT neįpareigojama įregistruoti pratęsimo anksčiau, nei baigiasi papildomas terminas. Uždelsimo atveju – ar tai būtų dėl poreikio pašalinti trūkumus [40], ar dėl kitų priežasčių, kai negalima įregistruoti nedelsiant ir prieš pasibaigiant papildomam terminui – turi būti įmanoma, padarius įrašą registre, sustabdyti pratęsimą, kol nustatyta problema bus išspręsta.

71. Dėl teisinio saugumo dar manau, kad tikslinga priminti, jog Reglamente Nr. 207/2009 ir Įgyvendinimo reglamente yra įvairių nuostatų, iš kurių matyti teisės aktų leidėjo suinteresuotumas, kad Bendrijos prekių ženklų registras atitiktų tikrovę. Tai akivaizdu, kalbant apie mechanizmus, kurie skirti pašalinti skirtumams tarp to, kaip apsaugą realiai suvokia prekių ženklo savininkas, ir jos išraiškos registre. Pavyzdžiui, Įgyvendinimo reglamento 30 straipsnio 4 dalyje VRDT įpareigojama pranešti pratęsimo prašytojams apie jų prašymuose rastus trūkumus; pagal Reglamento Nr. 207/2009 26 straipsnio 2 dalį leidžiama su tam tikrais apribojimais pakeisti Bendrijos prekių ženklo paraišką net ją paskelbus; o pastarojo reglamento 81 straipsnyje numatyta galimybė, jei įvykdomos tam tikros sąlygos, prašyti *restitutio in integrum*, kai prekių ženklo savininkas nesilaikė terminų.

72. Atsižvelgiant į šį kontekstą, vienintelis Bendrojo Teismo nurodytas motyvas dėl teisinio saugumo man neatrodo įtikinamas; atvirkščiai, jis tik patvirtina, kad būtent dėl VRDT – kuri skuba įregistruoti prašymą pratęsti galiojimą net jei dar nesibaigęs papildomas terminas – elgesio kyla jo nurodomas teisinis nesaugumas. Galiausiai vėlesnio prašymo iš dalies pratęsti galiojimą atmetimo priežastis buvo būtent VRDT „automatinis“ ir skubotas prašymo pratęsti galiojimą tvarkymas, siekiant nesukurti teisinio nesaugumo.

38 — Skundžiamo sprendimo 40 punktas.

39 — Šios išvados 61 punktas.

40 — Žr. Įgyvendinimo reglamento 30 taisyklės 4 dalį.

73. Be to, *Nissan* teigia [41], kad nagrinėjamu atveju ji iš pat pradžių sumokėjo mokesčių sumą, kuri apėmė registracijos galiojimo visoms trims jos prekių ženklo saugomoms klasėms pratęsimo išlaidas, o tai turėjo paskatinti VRDT įsitikinti prašymo išsamumu. Nors šio fakto negalime nagrinėti apeliacinėje instancijoje, nes jis nenagrinėtas skundžiamame sprendime, jo taip pat neneigė kita bylos šalis.

74. Atsižvelgdamas į šiuos argumentus manau, kad pirmasis apeliacinio skundo pagrindas yra teisiškai pagrįstas, taigi, jam turi būti pritarta. Todėl skundžiamas sprendimas turi būti panaikintas.

75. Nors pritarus pirmajam apeliacinio skundo pagrindui antrojo apeliacinio skundo pagrindo analizė tampa nebereikalinga, toliau pateiksiu labai glaustą pastarojo pagrindo vertinimą, jeigu Bendrasis Teismas nuspręstų atmesti pirmąjį pagrindą.

B – *Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 207/2009 48 straipsnio pažeidimu*

1. Šalių argumentai

76. Pasak *Nissan*, VRDT įregistruotas dalinis galiojimo pratęsimas, panaikinęs apsaugą 9 klasės prekėms, yra prekių ženklo pakeitimas, prieštaraujantis Reglamento Nr. 207/2009 48 straipsnyje įtvirtintam draudimui. Pagal šią nuostatą per įregistravimo laiką arba pratęsus registracijos galiojimą negalima daryti jokių registre įrašyto Bendrijos prekių ženklo pakeitimų.

77. Priešingai, nei teigė Bendrasis Teismas [42], *Nissan* tvirtina, kad 48 straipsnyje nurodomas ne tik prekių ženklą sudarantis žymuo, nes, viena vertus, neminimas žodis „žymuo“, o kita vertus, Bendrijos prekių ženklas suteikia teisę į konkrečių prekių ar paslaugų komercinės kilmės nuorodą.

78. VRDT atsikerta, kad *Nissan* siūlomas 48 straipsnio aiškinimas nesuderinamas su jo 3 dalies turiniu. Be to, Bendrojo Teismo aiškinimą patvirtina Reglamento Nr. 207/2009 43 straipsnio 1 ir 2 dalys, pagal kurias prekių ženklo savininkui leidžiama apriboti, t. y. pakeisti, prekių ir paslaugų sąrašą. VRDT nuomone, Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad jei prašymas pratęsti galiojimą pateiktas laiku, tačiau tik dėl dalies prekių ir paslaugų, dėl kurių prekių ženklas buvo registruotas ankstesniu galiojimo laikotarpiu, visiško pratęsimo įregistravimas neišvengiamai reiškia, kad šis savininkas nesiekė Bendrijos prekių ženklo registracijos galiojimo pratęsti dėl likusių prekių ir paslaugų laikotarpiui po apsaugos laikotarpio pabaigos.

2. Pagrindo analizė

79. Nors ne visai pritariu paskutinei VRDT prieštaravimo antrajam apeliacinio skundo pagrindo daliai, sutinku su jos pateikta Reglamento Nr. 207/2009 48 straipsnio samprata. Draudimas keisti prekių ženklą jo registracijos galiojimo laikotarpiu galioja tiek pačiam žymeniui, tiek prekių ir paslaugų sąrašui [43]. Šios nuostatos 2 dalyje užsimenama tik apie „savininko vardo arba adreso“ pakeitimą, jeigu jie abu yra nurodyti prekių ženkle. Šiuos duomenis galima pakeisti tik jeigu tai „[nekeičia] pradiniu pavidalu įregistruoto prekių ženklo tapatumo“.

41 — Apeliacinio skundo 2 punktas.

42 — Skundžiamo sprendimo 48 punktas.

43 — A. Bender „Eintragung und Verlängerung einer Gemeinschaftsmarke“ leidinyje K.-H. Fezer *Handbuch der Markenpraxis, Band I –Markenverfahrensrecht*, C. H. Beck, Miunchenas, 2007, p. 651.

80. Reglamento Nr. 207/2009 48 straipsnio keliamos problemos neturi ryšio su problemomis, kylančiomis dėl administracinės veiklos, kuria įregistruojamas prekių ženklo registracijos galiojimo pratęsimas. Kaip ir dalinis pratęsimas pagal 47 straipsnį (pavyzdžiui, kai „antrasis“ prašymas paduodamas akivaizdžiai pavėluotai) dar nereiškia, kad rezultatas prieštarauja Reglamento Nr. 207/2009 48 straipsnio 2 daliai, t. y. tai nereiškia draudžiamo prekių ženklo „pakeitimo“, taip ir 48 straipsnis nepažeidžiamas dėl to, kad šiuo atveju VRDT klaidingai išaiškino 47 straipsnį ir tik ribotai pratęsė prekių ženklo registracijos galiojimą.

81. Reglamento Nr. 207/2009 48 straipsnyje įtvirtintas draudimas keisti Bendrijos prekių ženklus neužkerta kelio galimybei, pratęsus jų registracijos galiojimą, jų teikiamą apsaugą taikyti tik tam tikroms, o ne visoms iki tol saugotoms prekėms ar paslaugoms. Šioje nuostatoje kalbama tik apie žymens pakeitimus; žymenį galima keisti tik neperžengiant pačioje nuostatoje nustatytų ribų ir nepažeidžiant skiriamojo pobūdžio[44]. Maža to, jeigu 2 dalis būtų taikoma prekėms ir paslaugoms, tai neturėtų jokios prasmės, kuomet – pasikartosiu – joje užsimenama tik apie prekių ženkle iš pradžių nurodytus vardą ir adresą.

82. Todėl jeigu pirmasis apeliacinio skundo pagrindas būtų atmestas, antrajam negalėtų būti pritarta ir jis turėtų būti atmestas.

VI – **Skundžiamo sprendimo panaikinimo pasekmės**

83. Pritarimas pirmajam apeliacinio skundo pagrindui lemia skundžiamo sprendimo panaikinimą tiek, kiek jame paliktas nepakeistas sprendimas netenkinti *Nissan* prašymo iš dalies pratęsti registracijos galiojimą.

84. Logiškai vertinant, turėtų būti panaikintas ir Apeliacinės tarybos sprendimas. Tačiau kadangi jos argumentacija buvo pagrįsta tuo, kad aplinkybė, jog *Nissan* pradiniame prašyme pratęsti prekių ženklo registracijos galiojimą nenurodė 9 klasės prekių ir paslaugų, vertintina kaip atsisakymas nuo apsaugos, skundžiamo sprendimo 25–30 punktuose išdėstyti samprotavimai, kurie, manau, yra teisingi, ir toliau galioja ir pateisina *Nissan* Bendrajame Teisme užginčyto sprendimo panaikinimą. Šį apeliacinį skundą nagrinėjanti Teisingumo Teismo kolegija gali pasitelkti šiuos samprotavimus ir juos pritaikyti pagal savąjį ginčo suvokimą.

85. Galiausiai skundžiamo sprendimo panaikinimas reiškia, kad Teisingumo Teismas turi taip pat nuspręsti dėl bylinėjimosi pirmojoje instancijoje išlaidų. Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 137 straipsnį, siejamą su jo 184 straipsnio 2 dalimi, kadangi apeliantė reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas ir VRDT pralaimėjo bylą, reikia priteisti iš VRDT pirmojoje ir apeliacinėje instancijose patirtas bylinėjimosi išlaidas.

VII – **Išvada**

86. Atsižvelgdamas į išdėstytus argumentus, siūlau Teisingumo Teismui:

1. Panaikinti 2015 m. kovo 4 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-572/12, *Nissan Jidosha KK / VRDT*.

2. Panaikinti 2012 m. rugsėjo 6 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 2469/2011-1.

44 — Ten pat. Taip pat žr. P. Geroulakos „Título V: Vigencia, renovación y modificación de la marca comunitaria – Artículo 48“; A. Casado Cerviño, M.-L. Llobregat Hurtado *Comentarios a los reglamentos sobre la marca comunitaria* leidinyje *La Ley*, 2-asis leidimas, Madridas, 2000, p. 442.

3. Priteisti iš Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.